

India for Kristus!

Brev fra str. Wergedahl.

Man chibu Banda
5—2—36.

Kjære misjonsvenner!

Salmisten sier:

Syng for Herren, lov hans navn, forkymp fra dag til dag hans frelse. Fortell blandt bedningene hans ære, blandt alle folkene hans undergjæringer; stor er han over, alle guder. Alle folkene guder er intet. Men Herren har gjort himmelen.

Hvor underbart alt Guds ord er og fullkomment sant, og styrket ved dette livets ord får vi fortelle hedningene hans ære. Det er også sant at folkene guder er intet. Det er nettopp det rette uttrykk. Men allikevel er der millioner som ikke ser deres guders intethet, men ser i dem noe som de tror skal bringe dem evig frelse. En dag kom våre to innfødte evangelister og fortalte oss at folkene i en landsby vi hadde vært, hadde fortalt dem at vi hadde tatt en av deres store stenguder. Vi hadde et spesielt godt møte i den landsbyen, så hvis deres avgud var blitt borte var det nok en av deres egne folk som hadde kastet den, efter at han hadde hørt om Jesus.

Igår så vi et forfallent avgudstempel og der var også flere avguder, som lå i stykker! Ått. En var noenlunde hel og der var skrevet en advarsel, at om noen ødela gudens ansikt vilde de bli straffet med fengsel eller også måtte betale flere tusen Rupels i

mulkt. Hvor sant at de er intet. De kan jo ikke redde sig selv. Mange reiser sig i bitterhet hat når de ser sine guders intethet i evangeliets lys. Men mange erkjenner sannheten og sier at våre guder kan ikke frelse oss. Noen av våre innfødte medarbeidere og søster Jensen og jeg selv har vært ute i teltet siden november. Vi var bare inne i Karwi i julen. Ved å gå ut i teltet røker vi de mest avsidessliggende landsbyer. Hvor Jesu ord er fremdeles sant, at «høsten er stor, men arbeiderne få. Og Jesu formaning til å be Hostens Herre å drive ut arbeiderne i sin høst, er like alvorlig i vår tid. Når vi ser alle disse store og små landsbyer med sine tusener av mennesker som daglig tjener de guder som intet er, og vi ser på oss få arbeidere da mangler jeg ord til å kunne fortelle våre følelser. Men vårt rop går op til Hostens Herre. En stor trost er det dog, at vi vet at der er mange landsbyer som har fått evangelier og traktater, også der hvor Herrens vidner ikke enda har rukket å komme. Og hans ord er levende og bærer vidnesbyrd med sig selv.

Nu i januar og februar har hinduene hatt en av sine store og spesielle tilbedelser, som dem har hvert år 6te og 12te år. Og det spesielle stedet for tilbedelsen er ved byen Allahabad, hvor tre elver møtes, samt Chitracot her i Banda distrikt. Det er flere folk som

i disse uker har badet i den elven en hele Norges befolkning. Mange går milevis på sine ben og lider ondt på så mange måter. En dag møtte vi en flokk og omtrent alle hadde hovne ben og kunde vanskelig gå. De hadde gått omkring 150 mil og hadde igjen over 30 å gå. Skal få lov å nevne hvad en mann sa til oss en dag efter møte som vil gi et lite innblikk i hinduernes mørke.

Han sa: «Vi jordbrukere kommer aldri til himmelen, vi er for store syndere.»

Vi spurte ham hvorfor jordbrukerne var så store syndere.

Jo på grunn av alle insekter som blev drept i jorden ved deres akerbruk var de så store syndere. De hadde slik masse liv på sin samvittighet.

Venner, glem ikke hinduernes millioner som er i slikt mørke! Ta også våre kjære innfødte medarbeidere med for nådens trone og også oss, at vi alle må bli tro på denne så vanakelige og hårde hostmark, at vi lik landmannen må vente tålmodig på hostens kostelige grode.

Søster Jensen hilser.

Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder alle.

Hilsen eders i Jesus bevarede

Hilda Wergedahl.

75 år i tjenesten.

Misjonærene frk. Marie Monsen og fru Karoline Samset kan i år se tilbake på 35 års virke i Kinas misjonsforbundets tjeneste, i det de blev knyttet til forbundet i begynnelsen av 1901 og utsendt til Kina samme år.

Arbeidet i Kina.

Brev fra str. Helga Lundebø.

Kiao Chieng, 4—2 1936.

Kjære misjonsvenner!

Liksom regnet og sneen faller ned fra himmelen og ikke vender ditt tilbake, men vanner jorden og bringer den til å bære og spire og gir sædemannen sæd og den ætende brod, således skal mitt ord være som går ut av min munn; det skal ikke vende tomt tilbake til mig, men det skal gjøre hvad jeg behager og lykkelig utføre hvad jeg sender det til. Es. 55, 10—11.

Skulde lenge ha sendt vennene en felles hilsen gjennom «Misjons-Røsten». Tiden går så fort og igjen har vi gjort en begynnelsen på et nytt år.

Herren alene vet hvad som ligger foran oss, men vi har Herrens løfte: «Se jeg er med eder alle dage inntil verdens ende». (Mat. 28, 20). Han vil føre oss gjennom og så har vi det beste igjen tilsist, når vi skal få se ham som han er.

Kineserne har nu feiret sitt nyttår. En uke før nyttår fjerner de sine gamle papirguder, og under rakettskyting tror de at de går til himmelen for å tale godt for dem. Til nyttår kjøper de nye guder. Og nyttårsnatten blir de så mottatt med rakettskyting igjen.

I år har vi hatt den glede å se avgudene bli kastet ut fra to hjem. I det ene hjem var det mannen som først bestemte sig for å tro på Jesus. Nu er hans

hustru også kommet med og deres to sønner.

Den eldste av sønnene var lenge imot, men en dag vi kom der for å be for hans mor, da hun var syk, bestemte også han sig, og holdt knæ for ham som alene kan frelse.

Neste gang vi kom hadde han kjøpt sig en utgave av Det gamle Testamente med den gamle oversettelse. Søndagen efter kom han hit til møte og fikk Det nye Testamente, så nu har han hele bibelen.

Det var så glidt å se hvor han var interessert i å finne det som blev lest av Herrens ord.

Den annen som har fjernet sine guder er en enke, som har vært en ivrig avgudsdyrker. Det kan jo i våre øine være en lett sak å kaste ut og brende op disse gamle papirer og figurer; men mørkets makt som er bak avgudsdyrkelsen er ikke noe småtteri.

Det hender også, at de blir syke efter de har kastet ut avgudene; men Herren gir seir for hver den som tror.

Jeg har nu fått en god bibelkvinne til hjelp i arbeidet her. Hun kom hertil for et par måneders siden og hadde også sin svingerdatter med og hennes to barn. Sønnen var så umulig at hun kunde ikke holde hjemmet sammen lenger. Herren hadde bruk for henne, og så brukte han det.

Forta. 4. side.

To misjoner.

Den kjente og åndsfulle svenske misjonær Aron Andersson er for tiden i Norge. I sine taler, som beskriver de herlige evangeliets seire han har vært vidne til i Belgisk Congo, omtaler han bl. a. Alb. M. Christiansens utmerkede misjonsarbeide dernede, på en særdeles anerkjennende og sympatisk måte.

Dette i forbindelse med dagsavisens beskrivelser av italienernes veldige jubel over sine seire i Afrika har gitt inspirasjon til følgende refleksjoner:

To hører med store og lysende mål går frem over Afrikas jord. Den enes bevegning er skarpslepet stål, den annens: Guds levende ord! Den ene hærs mål er å myrde og slå — å røve den fremmedes land; den annens: til tørstende sjeler å nå med livskildens lagende vann. De fulgte vel begge et bud om å gå, et herlig og ærefullt bud, den ene fra dyret som Daniel så, — den annen: fra himmelens Gud. Fra slekt og fra venner, fra hustru og barn, fra fedrenes fredfulle hjem,

fra landmannens plog og fra fiskerens garn,

frivillig marsjerer de frem.

De kan ikke stanses av savn og besvær, de frykter ei feber og død, — den ene er drevet av hevsn og begjær, — den annen av kjærlighets glød.

— — — — —
To store misjoner! Å ta — og å gi. Å myrde og true — Å redde og fri. Å hensynsløst knuse og ete sig mett og hevde principet: Den sterkeres rett. — Å ofre sig selv og sitt eget for dem, som venter på hjelp til å trenge sig frem fra hedenskaps mørke og trelldommens bud,

til lyset og livet i Gud.

— — — — —
Beskyttet av tanks og av svære kanoner, II duces armeer går seirende frem. Til takten av krigsmarsjens eggende toner

løser de flott ekspansjonens problem. I tette kolonner, med vaiende faner, stormer de hensynsløst frem mot sitt mål. Myrder og sårer, plyndrer og raner, Markerer sin vei med ruiner og bål.

— — — — —
Misjonen er fullført! De sorte barbarer flykter i store forvirrede skarer, lytter med redsel til krigens musikk, fremført ved hjelp av moderne teknikk: kanonenes torden og flyenes dur; en demonstrasjon av Europas kultur.

Seiersrapporter på lynrappe bølger sendes til hjemlandets hytter og hus, hjem til de mange som lyttende følger «misjonen» i landet som legges i grus. Massene samles på plasser og gater. Stordåden feires med fest og teater. Diktatoren taler — og jubelens brus stiger og stiger, i seierens rus.

— — — — —
Den annen hær fører et mildere sprog enn svære kanoner kan føre. Den bruker ei vold, men utfører dog hvad kuler og krutt ei kan gjøre. Den rykker ei frem i en sluttet tropp. Men spredes på feltet og gir ikke opp om hosten er stor og arbeiderne få, så mange alene i kampen må stå. I øst og i vest, i syd og i nord, dypt inne i Afrikas hjerte, de bringer Guds levende hellige ord, og lindrer all nød og all smerte. De pleier de syke, som lidende lå og ventet på hjelp i noden. De hjelper de gamle og redder de små, som ellers var prisgitt til døden. De store og stinkende tropiske sår forbindes med varsomme hender. De sprer evangeliets lys hvor de går, og går der hvor Herren dem sender.

— — — — —
Og skarene kommer og bøier sig ned ved korset og ber om Guds nåde, og sjelene frelses og himmelens fred i trelleens hjerte får råde.

Seiersrapporter til hjemlandet når. Men — hvem er det nu som vil lytte, det er ikke mange som tror og forstår, at sådan en krig kan ha nytte. Det blir ingen jubel, det holdes ei fest. Med alle dens herlige gleder. En gammeldags, dum misjonær eller prest som bryr sig med negrenes feber og pest, fortjener så visst ingen heder.

— — — — —
Men her! — Det kommer en opgjorets stund

da all ting blir riktig bedømt, da lyset vil blotte den dybeste grunn for alt som blev gjort — og forsømt. De største blir minst — og de minste blir størst,

de første blir sist — og de siste blir først. Hvad teller de da, de seire du vant, når seiren var bygget på blodet som rant fra andres uskyldige hjerter? Hvad har du igjen av lykken du fant, når lykken var trygget av båndet som bandt

de andre i trelldom og smerter? — Da teller kun det, som i Kristus er gjort! — Da skjules kun det, som hans blod renset bort for livsdagen her var tilende! Da er det ei forskjell på hvit eller sort! — Da slipper kun de gjennom himmelens port, som frelseren selv vil bekjenne!

S.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjon-Røsten», Sarpsborg. Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet kr. 6.00 pr. år.

Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Fra str. Schults felt.

29 Ta Cheng Hsiang West City, Peping, 15. februar 1936. Og stadens navn skal fra den dag være: Herren er der. (Eseck. 48, 35.)

Jesus sa: hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblandt dem.

Vi erfarer sannheten av denne fortjellelse, vi erfarer at Herren er her. En ung kvinne fru Fu, har en tid bekjent sig som kristen. Noomi — min unge bibelkvinne — var for kortere tid siden i hennes hjem på husbesøk. Da hun kom dit, var der nettop oppstått brann i et værelse. De hadde anbragt en liten flyttbar kjenesis ovn for nær dørforhenget og dette hadde tatt ild, ja var opprent, da ilden blev opdaget. De tynte dørstolper brente også, likeså papirveggen over døren og noe av taket; dette er nemlig også av papir, som er klistret over et nett av rør. Husets innvæner ble meget forskrekket og løp etter slukningsmidler. Men for man hadde fått gjort noe slukningsarbeide, var ilden slukket helt av sig selv.

Noomi sier, at etter menneskelig øie og beregning kunde denne ildbrann ikke slukket av sig selv. Mannen i huset — hr. Fu — er ikke en kristen; han har iblandt hindret sin hustru fra å gå på møtene. Nu sa han til Noomi: «Dette er Guds verk, hvis ikke Jesus hadde hjulpet oss idag, hadde mitt hjem vært i alvorlig fare.» Til sin hustru sa han: «Du må gå på bønnemøtet idag og takke Jesus, dette er i sannhet Herrens underfulle verk.»

slutning til det internasjonale misjonsråd. 3. Det velges et utvalg, bestående av fem brødre, til å varetå de frie venners interesser i misjonsarbeidet. Til tillidsmenn blev valgt: Jul O. Lind, Moss, G. Syvertsen, Drammen, M. Støve, Volda, Hjalmar Olsen, Hurum, og T. Gabrielsen, Oslo.

Disse brødres oppgave var i første rekke følgende: 1. Å søke å forhindre alle slags tvangssalg av frie misjonærers stasjoner. 2. Ved råd og veiledning å hjelpe frie venner som har fått kall til å reise ut som misjonærer. 3. Gjennom spesielle innsamlinger å bringe hjelp til misjonærer som virkelig trenger hjemreise, uten å være i besiddelse av de nødvendige midler. 4. Forøvrig — i den utstrekning det lar sig gjøre — å bistå frie misjonærer og deres kasserere i spørsmål som disse

Da hustruen kom hjem fra møtet, sa han: «Har du takket Jesus?»

På et barnemøte nylig kom en pike på 13 år. Hun har ikke vært her før. Noomi fortalte barna om profeten Elias og Ba'als profeter på Karmels berg, om hvordan Ba'als profeter forgoevs ropte til sin avgud og om hvordan Herren sendte ild som fortaerte Elias offer.

Piken blev overbevist om at Herren er Gud og avgudene falske, og hun gikk hjem og rev ut hjemmets papiravgud og kastet papirbitene bort. Da moren kom hjem og spurte etter avguden, turde barnet ikke si at hun hadde delagat den, men svarte at vinden hadde blest den bort. Hun fortalte sin mor at avguden ingen kraft har og formante henne til å tro på Jesus og moren har ikke anskaffet noen ny avgud. Piken har senere kommet på våre møter, kjøpt evangelieskrifter og bekjenner sig som en kristen.

Et par store piker som går på kommunens skole, forteller at de i frikvarterer synger våre åndelige sanger og at en tredje elev, som også kommer til våre møter, i undervisningstidene lukker øinene og ber til Gud, dette til tross for at klassekammerater ler av henne.

En kvinne, som isommer bøiet sig og bekjenner sig som kristen har natt efter natt følt sig drevet til å syngte åndelige sange, hun sier, at Jesus lærer henne å syngte. Ja, han som hadde tatt til å ta sig av kvinnen — ved Jakobs brønn i Samaria, er den samme idag, og han har tid både dag og natt. Takk og lov!

Snart kommer han og vi skal få være med ham i staden som ikke trenger solen eller månen til å lyse for sig; ti Guds herlighet opplyser den og Lammet er dens lys. Da skal vi ennå dypere og fullere erfare at «Herren er der.» Hjertelig takk for «Misjons-Røsten» som kommer regelmessig og bringer mig megen glede! Venner, bed innerlig for oss! Eders søster Olga Sshult.

vanskelig kan løse på egen hånd.

Dette er i korte trekk den beslutning som blev vedtatt. Vi er blitt anmodet om å minne om dette og nå håper vi at alle vennegrupper og menigheter gjør hvad de kan for å fremme misjonsarbeidet. Det er liten hjelp i å vedta bestemmelsen hvis det ikke samtidig gjøres noe for saken.

I neste nr. skal vi muligens nevne litt om pinsevekenes misjonsordning, om vi lever og det blir anledning til det.

G. I.

Til de frie Venner!

Og alt hvad I gjør i ord eller gjerning, gjør det alt i den Herre Jesu navn, takkende Gud Fader ved ham. (Kol. 3, 17).

Her ser vi hvordan man kan tjene Gud med glede: Alt i den Herre Jesu navn — Takkende! Jeg håper at elstebrodrerne, menighetstjernerne og kassererne har vært opmerksomme på ovenstående skriftsted, og da vet jeg at de har hatt meget å takke Gud for i de siste par uker.

Som vi så i forrige blad var det nemlig fra 1—15 mars disse brødres utmålte tid for innsendelsen av sine femmer til det nye evangeliehus i Stavanger.

Skulde imidlertid noen av en eller annen grunn være blitt forsen kan de ennå få anledning å være med.

Jeg håper alle benytter anledningen og blir med.

Nu er det sang- og musikkvennens tid fra 15—30. mars.

Alle som er med og spiller og synger i store eller små forsamlinger (også sangkor) anmodes hermed å sende 5 kroner til reising av det nye lokale i Stavanger.

Av praktiske hensyn er det best å tepeke en til å sende for hele gruppen på hvert sted enten de er tre eller trediv. Få det ordnet snarest og sørg for at kvitteringen ikke blir skuffende når den kommer.

Er det smått om penger så la oss heller avstå ifra noe vi trenger selv enn å forsømme å gi til denne store sak.

Send gavene til br. O. Ottesen, Trafikkgt. 9, Stavanger.

Neste gang utfordres søndags-skolepersonalet fra 1—15. april.

Gud elsker en glad giver! Math. Støve.

«Det er noen som banner i kirken!»

En dag Olfert Ricard skulde preke, var det stor trengsel i kirken, folk albuert sig frem nokså ettertrykkelig. Under dette var det noen som bannet. Dette hørte kirketjeneren, og han gikk svært forarget op til Richard og sa: «Det er noen som banner i kirken!»

«Det er bra,» svarte Ricard, «da har vi fått de riktige mennesker i kirken — de trenger å bli omvendt!»

MISJONS-RØSTEN

Har du husket på å anbefale Misjons-Røsten til dine venner?

In memoriam.

Enkefru Hågene Høegh hjem til den evige sabbat den 20. februar og blev lagd i hvile på Sorkedalens kapell den 27. samme måned. En stor mengde Guds folk deltok og efter gravelsen var mange sønner og døtre hennes hjem. Det var særlig mange misjonsvenner møtt frem til tiden blev benyttet til bønn og vidnesbyrd. Alle som kjente henne ga henne det vidnesbyrdet hun hadde vært en varm og ivrig misjonsvenn. Så mange krefterne tillot det deltok hun i misjonsarbeidet. I den tid orket hun ikke å delta i noe, men ofret sig helt for kammeret. Hun blev 79 år gammel. — Salig er de døde som hviler i Herren. De hviler, men deres gjerninger skal følge dem. Fred over hennes minne.

A. T. Stenberget

SPREDIE FELTE

Fra Alborg i Danmark.

forteller en br. i et privatbrev om gode tider. De har hatt mange hårde kampe og prøvelser, men i den senere tid har de kunnet glede sig over herlige tider. Flere er blitt frelste og døpte og de skal snart ha dåp igjen. Mange er blitt helbredet og derav er en som led av uheldbredelige sykdomme. En mann som led av ledgikt i 5 år blev iøieblikkelig helbredet på et av møtene. Han kjøpte kjeppen og sprang frem og stibte på gulvet med opprakte hender og ropte: Pris skje Gud, Jesus har helbredet mig! Så holdt han på en tid. Så fortalte han hvad Jesus hadde gjort og hvordan det føltes da Jesus var ved ham. Så begynte han å gå frem og tilbake med opprakte hender og prise Gud igjen.

Like for jul var en av eldste brødrene syk og lå like inn i døden. Han hadde tatt farvel med alle sine, men så bad de for ham og Gud reiste ham op. En halv times tid efter de hadde bedt om Gud for ham stod han op. En søster led av et hjerteonde og blev helbredet. En annen br. hadde en voldsom blindtarms sykdom og blev opreist og mange flere har Gud helbredet, skriv broderen.

Hilsen fra Gol.

Kjære «M-R.» redaksjon, så alle bladets lesere! «Jesus lever! Jesus lever! kan ei forandre sig.» «Han ligår og idag den samme og du blir den samme intill evig tid!» I ham er fred, for han er vår fred! I ham er liv, for han er vår liv! Den som tror på ham har evig liv!

I ham er seier. Han har seiret de gått ut for å seire. «Vi seiere mere enn seire ved ham, som elsker oss.» I ham er lys, for han er verdens lys. «Den som følger ham, skal ikke vandre i mørke, men ha livs lys.» «Han er vår glede, han er vår sang. Han er vår priselivsdag lang. Han er vår evig love hos Gud. Han er vår brudgom, vi er hans brud.

mitt innerste herte. «Alt som gled underbare frelste til Gud og la oss. Samtidig sender ten for siste herte 1936. Rest misjonær B. N. len i Argentina å fylle sine bære med og være med og så bilen snart så kongens æres kommander. Hilsen til Joh. ev. 16, 2. Gol. 28—2 Str.

Hilsen fra Firda. Samtidig sender bestilling på abonnent, vil til Misjons-Rundt om kammeret. Det så se fra de både kjente inn sine skrivelser er ukjent bundne med helse. Det når man ser steder. Og flokk, som mange år, vært så greifast og fått friske de Jesu namnet lev et nyttår var sig til Gud så det er blandt 4 sren. En smuntring, beid, og Herren som mot dem i 1—7. Havnings Ing

Fludelfia. Den 17 vanlige å godt besrens rapt og virksomt delige v

Buddhis. for 1 tekt på Norges de innt mark o dring. nordis totalu

Evtim. tilh 11 fel leum. kom l å beg mind og i lingsa vant

TELT LIV I INDIA

Fra landsby til landsby med evangeliet.

IMALAVE
Sida

mitt innerste hjerte kan synges: «Alt som gleder mig er Jesus, underbare frelsesverk». — «Ere til Gud og lammet!»

Samtidig sender jeg kontingenten for siste halvår 1935 og for hele 1936. Resten kr. 4.— går til misjonær B. N. Johnsen (til bilene i Argentina). Må Gud få lov å fylle sine barn med lyst til å være med og yde hvad de kan, så bilen snart kan bli kjøpt. — «Kongens ærinde har hast! Jesus kommer snart!»

Hilsen til alt Guds folk med Joh. ev. 16, 2.
Gol., 28—2 1936.
Str. Gunhild Eikro.

Samlingen har ca. 1900 medlemmer. Menigheten er inndelt i bønneringer, hvis ledelse besöker medlemmer som av en eller annen grunn blir borte fra møter og opmuntrer dem og tilsynker dem efter som Gud gir nåde til.

På misjonsmarken har de, efter hvad vi kan forstå, 9 misjonærer som de støtter helt. (Det er igrunnen ikke mange i forhold til menighetens størrelse). På feltet her i landet har de 40 evangelister. De optar offer til evangelistkassen hver 14 dag. De har blad og traktatmisjon, sykemisjon, utdeling av tøy til fangers familie og egen virksomhet for menighetens trengende.

Forlaget har hatt en god fremgang og omsetningen ifjor beløp sig til kr. 122,000.00. Forlagets kapital, er tils. kr. 45,000.00. Av overskuddet av årets drift er 1000,00 det bevilget blandt annet kr. 1000,00 til virksomheten i Nord-Norge og flere beløp til andre formål.

Korset Seiers oplag var 9000. Bibelsk. Tidsskrift 3000 og Pinse-lljen 7500.

Brev fra B. Finström.

Det blev sent på eftermiddagen innen vi nådde målet for vår reise, Niahulod og derfor fikk vi travelt med å få opp vårt felt for en mørket falt på. Her skulde vi altså leve i telt, såsom Abraham, Isak og Jakob. Vi hadde fått lov å sette opp teltet på en utmerket leirplass som lå på en høide midt inne i byen. Den hadde før vært en festning. Herfra hadde vi en herlig utsikt over landskapet på andre siden av Panjhea-floden, som flyter frem like ved foten av festningen. — Bakken er overvokst med store gamle Nimtre, og deres løvrige kroner var en ypperlig beskyttelse mot den brennende solen. Det var i begynnelsen av desember og således koldetid, men det var enda ikke fritt uten svetten rant når man satte sig utenfor teltet for å hvile sig litt, midt på dagen. Skyggen var skjønn og fuglene sang så herlig i løv-kronene. Så, tross vi var midt i den smussige og støvete byen så kjente vi oss som i en fristad, høit over verdens bulder og larm.

Det var ganske nedslående å høre vår evangelist si ved vår ankomst, at vi kunne ikke få istand noget møte, men måtte være takknemlige om to eller tre på hvert sted ville lytte til budskapet.

Den neste dag kom noen skolegjutter ut til oss i frikvarteret. Jeg tok straks trekkspillet og begynte å spille for dem. Snart var der en stor skare forsamlet og dette var begynnelsen til en folkevandring, som varte under hele tiden vi var der. Evangelisten gikk rundt i byen og innbød folket til møte, og kl. 4 på eftermiddagen var en stor oppmerksom skare samlet, som vi forkynte evangeliet til. Siden på kvelden kom både byens ledende menn og andre, ca. 100 personer ialt. Vi spilte grammofon for dem og trekkspill, samt sang åndelige sange, og det var så åpent og lett å forkynde det glade budskapet til dem. Efter møtet spurte

evangelisten overlæreren i byen, som også er postmester, om han hadde noget å si. Til vår store overraskelse stod han op og holdt en tale. Han uttalte sin store glede over at vi var kommet dit for å tale om Jesus og siden bad han tilhørerne tilkjennegi sitt bifall med å klappe i hendene. Det var både heitdelig og rørende å få en så hjertelig mottagelse av hendene. Med overlæreren hadde jeg mer enn en samtale om frelsens vei og han viste stor interesse. Dog tror jeg at menneskefrykt holder ham tilbake fra å bekjenne Kristus. Venner bed for ham!

Følgende dag som var søndag hadde vi det ene møte efter det andre, og da vi sent på kvelden var utkjørt så vilde folket enda ikke gå hjem. Så måtte vi atter begynne og berette for dem om våre personlige oplevelser i Herrens samfund.

Under de følgende dage besøkte landsbyene rundt omkring Niahulod. Det gjelder å komme ut tidlig på morgenen for å treffe folket for de drar ut på sine marker. Ved ankomsten til en by søker man først op hovedmannen. Han finner da en passende plass for møtet samt ber noen å bringe en seng til å sitte på. Det skulde nok se underlig ut for mange der hjemme, å se misjonæren sitte på en gammel, ussel seng i den årle morgenstund, og spille trekkspill av alle krefter, for dermed å samle folket til møte. Resultatet er alltid over all forventning, for fra alle kanter strømmer folket sammen for å lytte. Efter å ha sunget en sang taaler en av oss Guds ord, siden fortsettes med sang og vidnesbyrd, idet tilhørerne sitter og lytter med stor oppmerksomhet. Det er både interessant og rørende å betrakte tilhørerne. Mangt et lite barn har bare en smussig toibotte til å beskytte sig med i den kjølige morgenluften, og deres små magre kroppor skaker av kulde. Flere oine er nesten igjengrodd

av materie og smuss. På grunn av urenlighet og smitte har de sår og skabb. Her finns unge kraftige karer, gamle menn som luter mot graven og kvinner med sine små barn ved barnen. Alle disse har levet uten kjensskap til Jesus, den eneste som kan gjøre dem lykkelige for tid og evighet. Å, hvor man ønsker at disse hadde hørt evangeliet i barndommen og hatt samme forett som vi, hvor meget anderledes det da skulde vært for dem! Når møtet er slutt så selger vi evangelier eller bibeldele, samt gir bort traktater. Mange ganger kan man ikke engang regne alle de hender som rekkes mot en for å motta traktater som utdeles fritt. Dette er på de steder som folket til en del har lært sig å lese. På andre plasser kan man knapt finne en eneste som kan lese eller skrive.

I en av byene blev vi så inn-trengende bedt om snart å komme igjen og ha møte; og da vi neste gang reiste dit stanset vi hele dagen. Det var en lørdag. På grunn av at vi hadde hatt en meget anstrengende uke med flere møter hver dag, så hadde vi først tenkt at vi skulde tatt fri den dagen, men tanken på disse som ventet så på besøk, drev oss ut igjen. Veien til denne by var torn-bestrødd i ordets fulleste betydning. På begge sider var gjerder gjort av terner og selve veien var overstrødd med sådanne. Flere av disse trengte sig inn i bilringene, allikevel hadde vi bare en punktering de tolv dage som vi ferdes på disse veiene, som var så dårlige at en okse-vogn knapt kunne ta sig frem. På vei til ovennevnte plass stanset vi i en ved veien. Denne hadde høie mure rundt omkring, og vi hadde på forhånd hørt at dens innbyggere var et for evangeliet hårdt og utilgjengelig folk. Vi kalte denne by for Jerliko, og derfor vandrede vi rundt den i våre bønner i mer enn syv dage innen vi gjorde anfall. Vi hadde

Stenberg.

FELTER

mark.
et privatbrev
har hatt man
og prøvelser
d har de kun
herlige tider
og døpte og
p igjen. Man
og derav no
redelige syk
m led av led
bikkelig bet
ene. Han ka
ang frem og
ved oprakte
is skje Gud
mig! Stå
Så fortalte
le gjort og
Jesus rø
han å g
oplyftede
jen.
av eldste
inn i de
urvel med
for ham
En halv
bedt til
op. En
sonde og
men bror
armsyk-
mange
skriver

Hilsen fra Finnmark.

Samtidig som jeg sender inn bestilling på bladet for en ny abonnent vil jeg sende noen ord til Misjons-Røsten, så venner rundt om kan få en hilsen også herfra. Det er så opmuntrende å se fra de forskjellige steder, både kjente og ukjente, sender inn sine skrivelser til bladet. Om vi er ukjente så er man dog forbundne med hverandre, i samfundet med ham som tok oss ut til frelse. Det styrker og gir mot når man ser at det er så mange som tilber Gud på de forskjellige steder. Også her er vi en liten flokk, som har stått sammen i mange år, det har ikke alle tider vært så greit, men Gud har vært trofast og flokken har nu og da fått friske skudd i det veisignede Jesu navn. I vinter har vi opplevet en stor glede, straks over nyttår var det noen som overga sig til Gud og nu er flere kommet så det er 11 stykker i alt, deriblandt 4 småpiker i 12 års alderen. En stor tilvekst, en stor opmuntring, og fremskynnelse i arbeidet, og for alt dette takker vi Herren som har vist misshinnhet mot dem som lot sig frelse.

Hilsen med åpenbaringen 21, 1—7.
Havningberg den 20/2—36.
Ingeborg Jacobsen.

Filadelfiamenigheten, Oslo.

Den 17. februar holdtes det vanlige årsmøte som var meget godt besøkt. I følge forstanderens rapport er det en meget virksom menighet hvad den åndelige virksomhet angår. For-

Det vokser sagte, men sikkert og vi vil si alle givnerne en hjertelig takk. Beløp mottas fremdeles med takk.

Send din gave — stor eller liten — til «Misjons-Rosten», Sarsborg.

Holmsbu, Hurum.

Også fra Holmsbu meldes om vekkeelse. Bøt er br. Dammen som virker der. Efter å ha møter i ca. 14 dage med mange folk på møtene brøt det igjennem og en kveld kom 7 stykker frem til forbønn. Må Gud fortsatt få vel-signe.

Til Misjonsbilen.

Til Berger Johnsens bil er innkommet:
Søstre Kveberg, Alvdal kr. 10
Gunhild Eikro, Gol « 4
Isak Kvalvik, Indrefjord
pr. Hamarfest « « 5
To søstre « « 10
Th. Thorbjørnsen, Sauland « 10
I. og O. « 5

Kr. 44
Før inkommet « 236

Tils. kr. 280
Det vokser sagte, men sikkert og vi vil si alle givnerne en hjertelig takk. Beløp mottas fremdeles med takk.
Send din gave — stor eller liten — til «Misjons-Rosten», Sarsborg.

fra 1913 begynte man for alvor å høste frukter. Efter siste statistikk (1934) var der 8 menigheter med 853 menighetslemmer.

Det danske misjonsselskap

har i 1935 hatt en samlet inntekt på kr. 1,119,000. Det er adskillig stigning i forhold til 1934, som sluttet med underskudd på kr. 118,000. I 1935 er underskuddet minket til ca. kr. 37,000.

Den økonomiske stilling som har vært vanskelig for dette selskap i flere år, synes nu å lysne.

De svenske søndagsskoler

hadde ved siste årsskifte ca. 406,000 elever. I 1932 var tallet 400,000. Svenska Misjonsförbundet har flest: 112,000. Dernest kommer Svenska Kyrkan med 90,000.

Fra Kina

meddeles at feltet foreløbig er rolig, idet de røde armeer har trukket sig nordover. Der er imidlertid mulighet for at de går

tilbake til sine gamle reder i nord vest Hunan. Isåfall har man dem truede over feltet fremdeles. Utbyttet av deres plyndringer har vært betydelig. Bare i Sindhua anslåes herjingene til over 4,000,000 meksikanske dollars verdi.

Baptistene

her i landet optok 468 medlemmer i 1935, derav ved dåp 328. Da mange er utmeldt er netto-tilgangen liten.

Bibelen og vitenskapen.

Den store engelske matematiker og astronom John Newton uttalte mot slutningen av sitt liv:

«Hvad verden vil tenke om mine arbeider, vet jeg ikke. Mig selv forekommer det dog, som om jeg hadde vært et barn, som lekte ved stranden. Undertiden fant jeg kanskje en smukkere sten eller et skjønnere muslingskall enn mine kamerater; men dog lå sannhetens grenseløse ocean updaget for mig.»

Han sa på sitt dødsleie:

«Min viten har ikke meget å si. Jeg gleder mig over at jeg en ganske viss på to ting; at jeg er en stor synd og at Jesus er en langt større Frelser.»

Stigning i misjonsinntektene.

Både Det norske misjonsselskap og Norsk luthersk Kinamisjonsforbund har større inntekter i 1935 enn forrige år.

På tross av de vanskelige økonomiske forhold er de to selskapers gaveinntekt tilsammen øket med kr. 180,000 i 1935.

Et meget pent resultat.

Metodistkirken

holder sin årskonferanse i Kongsberg 24.—28. juni. Man venten ca. 1500 tilreisende deltagere. Konferansens leder blir biskop Wade, Stockholm, som er Metodistkirkens leder for Skandinavia.

«Jesu Venner» i Japan.

Det japanske tidsskrift: «The

«Christian Graphic» opplyser i sitt

oktobernummer, at bevegelsen «Jesu Venner», som ledes av den bekjente japanske kristen og socialreformator Toyohiko Kagawa i 1935 holdt en kongress i overværelse av 126 representanter fra alle deler av Japan. På konferansen holdt Kagawa en lengre tale hvori han henviste til tidens nød og betonte at de kristne må være forberedt på kommende lidelser og forfølgelser. Ennu for få år siden var det lett å forkynde evangeliet, men idag er det på mange måter forbundet med vanskeligheter. Når vi imidlertid kjemper med godt mot og er tro i lidelsen, så skal alle lidelser bli forvandlet til glede.

«Jesu Venner» teller idag 1300

medlemmer. Ethvert nyoptatt medlem må love: Gudsfrykt, fromhet gjennom Jesus Kristus, vennlighet under arbeidet og vennskap overfor de fattige, innsats for verdensfred, renhet og tjeneste i all almindelighet.

Buddhistmisjonens regnskap

for 1935 viser en mindreinntekt på henved 7000 kroner for Norges vedkommende. De samlede inntekter er kr. 38,000. I Danmark og Sverige var der noen bedring. Regnskapet for hele den nordiske Buddhistmisjon viser en totalsum på 56,000 kroner.

Evimatil misjonsstasjon i Natal,

tilhørende N. M. S., kunde den 11 februar feire sitt 50 års jubileum. Misjonsprest P. Nilsen ankom hertil nevnte dag (1886) for å begynne anlegg av stasjon. Et mindre stasjonshus blev opført og i 1895 blev skole og forsamlingshus bygget. Den første dåp fant sted 26. des. 1886. Arbeidet var fra begynnelsen tungt. Først

Troende venner!

Besøk **BANK-KAFEEN**, Ploensgt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo. God middag.

Kaffe og smørbrød.

Rimelige priser.

møte straks innenfor den store porten. Til vår store glede kom over ett hundre menn ut, mens kvinner og barn stod rundt i huse og så på oss gjennom døre og åpninger i veggene. Alle lyttet med stor oppmerksomhet til budskapet om Guds kjærlighet, bevisst dermed at han gav sin enbårne sønn for alle folkeslag. Guds ånd virket kraftig på hjertene. Etter møtet var der flere som kjøpte bibeldele.

Ved middagstiden nådde vi vårt neste bestemmelsessted og slo oss ned under et stort tre straks utenfor byen. Just som Gunhild holdt på med å steke punnekaker på en medbragt primus, så kom noen fra byen og bod oss til sig på mat. Vi tok med takknemlighet imot innbydelsen, men eftersom vi da hadde vår mat ferdig bestemte vi oss for først å spise dem og siden komme. — Vi blev innbudt til å sitte ned på veranda-gulvet og spise med våre fingre. Rettene var ikke mange. Et slags grovt brød, carry og sur melk. Ved vår side stod en buffalow-ko og hennes lille kalv bunnet. Parfymer fra disse, silvel som det med kjødsel oversmurt gulv som vi satt på, var jo ingen lunde appetittvekkende, snarere det motsatte. Imidlertid kjente vi oss meget takknemlige for innbydelsen, for det betyr så meget å bli innbudt til å spise hos disse folk. De på sin side var meget glade over besøket og viste oss rundt i alle av sløtens mange rum.

På eftermiddagen besøkte vi en annen by i nærheten og hadde møte. På kvelden fikk vi så anledning til å tale til en stor skare kvinner i byen hvor vi hadde leir. Dette var noget enestående av den grund at Indias kvinner som regel ikke får vise sig i offentlige møter, for sine menn. Men nu hendte det sig så at deres menn var ute på åkrene og arbeidet, og var ikke ventet hjem for senere. Med stor interesse lyttet denne skare til evangeliet, om ham som kom til verden for å gjøre syndere salige. Jeg talte til dem om den samaritanske kvinne, og det grep deres hjerter. Idet mørket senket sig over sletten liet vi hjemover til vårt telt, glade og takknemlige over enda en dag å ha hatt anledning til å forkynne evangeliet til en i synd fallen verden, vitende at Guds ord skal ikke vende tomt tilbake, men lykkelig utføre hvad han har sendt det til.

Under dagene hadde vi møter på forskjellige steder i Nihalod, mens min hustru og bibelkvinnen hadde møter for kvinnene hver eftermiddag. Ca. 2000 mennesker bor i denne by, så der var virkefelt nok. Hver kveld hadde vi møte utenfor teltet, dog blev vi en kveld innbudt til å komme til en Brahmins hus og ha møte. Denne mann hadde for vært fiendtlig stemt imot de kristne men nu tok han varmt imot oss og efter møtet bod han oss på frukt.

Hjemkomne til Dhulia har vi besøkt byene rundt her, samt hatt møter i selve byen. På et sådant møte forleden dag kom det en så stor folkemasse så vi rent fryktet at de mange barn, som var med, skulde bli trampet ned. Dog fredens evangelium har en underbar innflytelse også over rike bedninger. Takk og lov! I et av statens settlement for forbrytere, har Herren gitt os en åpen dør. Da vi først begynte arbeidet der så var der flere som begjerte forbønn og vilde bli kristne. Da blev Satan rasende — og døren blev stengt for oss. Men han som har lovet og sagt: «Jeg vil gå frem for ditt åsyn og bakker vil jeg jærne, døre av kobber vil jeg sønderbryte, og bomme av jern vil jeg sonderhugge. Og jeg vil gi dig skatte som er skjulte i mørket, og klenodier som er gjemt på lønlige steder, for at du må erkjenne at jeg er Herren som kalte dig ved navn, Israels Gud!» (Es. 45, 2—3.) — Han er trofast og til ham anbefalte vi vår sak. Atter blev døren åpen og vi fikk mer enn vi våget å be om. Vi fikk søndagsskole med 75 elever! Dette var for oss en glad overraskelse. Venner bod meget for disse barn, at de ikke må vandre i sine foreldres fotspor, på forbryterbanen, uten lære å kjenne Jesus fra barnsdommen, den eneste som kan gjøre dem virkelig frie.

Evangelisten som arbeider i Nihalod kom inn forleden dag og gledestrålende talte han om for oss, at han finner folket så vennlige nu overalt, og i to av de byer vi hadde møter er der noen som har mottatt Jesus i sine hjerter. Dog frykt for sløtten holder dem tilbake fra å la sig dope, og dermed vise alle på hvem de tror. De behøver våre varme forbønner venner! Han kom også med hilsen fra så mange med bønn om vi snart kunne komme ut igjen til dem, om bare en eneste gang. Ja Indias folk holder på å våkne op!

For en tid siden hadde vi besøk av br. og str. Cornelius samt str. Myre og br. Bartness, besøket var ganske kort, men vi fikk store nyheter. Br. Cornelius hadde nemlig i Poona talt med lederne for de kasteløse i India. Det er så at disse 60 millioner kasteløse vil forlate Hinduismen, og spørsmålet er nu, skal de gå over til Muhamedismen eller til kristendommen? I denne anledning reiser så deres leder rundt og holder foredrag. Cornelius spurte ham hvad han syntes om bibelen, til det svarte han at den er fullkommen, og han hadde intet å bemerke mot den. På spørsmål om hvad han syntes om Koranen, sa han at i den fant han meget som han ikke kunde være enig i. Broder Cornelius fremholdt da for ham hvilket stort ansvar som hvilte på ham, som leder for disse millioner, og til det svarte han at det er mere enn han kan bære, for de har erklært sig villige til å gå med ham i hvad han velger for dem. Venner bed meget for denne leder, at ansvaret må bli for tungt for ham å bære og at han får se, at den eneste som kan formå å frelse Indias kasteløse skarer er Jesus av Nasaret.

Med varme hilsener til alle Guds barn!

Eders i Jesus hengivne,
B. Finstrøm.

Dhulia, W. Khandest, India.

Forts. fra 1. side.
te middel for å løse henne.
For noen dage siden kom også sønnen hit, han hadde ikke fått sig noget arbeide og nu kunde han ikke holde det ut lengere.
Ja, han kom riktig som «Den forlorne sønn». Neste morgen var han med oss på bønnemøte. Hans lille 3 års gamle datter satt ved siden av ham. Mens vi leste bibelen hørte jeg hun trakk et langt lettelsens sukk og sa: «Priset være Herren!»
Ja, kjære venner, vær med og be at også han må bli frelst og et redskap i Herrens hånd. — «Skulde nogen ting være for underlig for Herren?» (1. Mosb. 18, 14).

Vil også få si vennene hjertelig takk for forbønn og midler til arbeidet. Vær fremdeles med og Herren skal lonne eder igjen.
Hjertelig hilsen, eders i Kristus
Helga Lundebø.

Jerusalems vannforsyning
er et problem som aldri er blitt løst tilfredsstillende. Nu har man besluttet å legge en ledning fra Yarkon-kildene nær Ra-Elain nordost for Tel Aviv. Denne ledning vil tilføre Jerusalem 13—14 millioner liter daglig.

Kvitteringer.
Inger Frellumstad, Kina.
Vil De godhetsfullt innta kvittering for følgende beløp innkommet til søster Inger Frellumstad, Kina:
Fra:
Else Pape, Drammen kr. 10
Rolf Grønneberg, do. < 50
Lyngmo, Rosfjord < 5
Misjon i Holmestrand < 100
Misjon i Sande < 85
Kr. 250
Beløpet er oversendt.
På søsterens vegne, hjertelig takk!
Men enn er det ei slutt, pris skjæ Gud. Vi begynner å samle igjen, mottar med glede små og store beløp som sendes til
Sliperimester Reiersen, Sande i Vestfold.

Fra Stavanger.
Siden br. Støves opprop for nytt lokale er der innkommet t. o. m. 1. mars 1936 fra:
E. T. Minnesund kr. 5
O. W. Lillesand < 5
J. S. Nøtterai < 5
O. K. og M. S. Volda < 10
O. G. og frk. B. H. Drammen < 10
K. S. Kistrand < 5
A. H. Graama, Sverige < 10
En søster Ksvinger < 10
L. N. Fiskaa < 30
K. E. Ytre Enebak < 5
Fra to v. D. N. Drammen < 10
A. A. og R. D. Ski < 10
E. Gandalen < 5
H. E. og D. E. Breiviksbotten < 10
Tilsammen kr. 130
Hjertelig takk. 2. kor. 9, 12—13
Flere av giverne ønsker ikke sine navne offentliggjort, da det sies og stride mot Skriften. Vi har da valgt å kvittere som gjort, dog således at hver enkelt giver kan vite sin gave fremkommet.
Fred over Guds Israel.
For vennene
O. Ottesen.

Arbeidet i Kina.

Oiga Schult, Kina.
Regnskap for misjonen 1935:
Fru Hagen kr. 50.00
Misjonen Oslo < 14.00
Do. do. < 14.00
Do. do. < 22.50
Do. do. < 12.25
Do. do. < 20.00
Fru Wåryg, Oslo < 25.00
Misjonen, Oslo < 21.00
Do. do. < 19.30
Fru Hagen, Oslo < 40.00
Kristi menighet, Nærnes ved Akse Grundvik kr. 110.00
Do. do. < 150.00
Do. do. < 80.00
Do. do. < 80.00
Do. do. < 90.00
Do. do. < 30.00
Til Noomi < 50.00
Do. do. < 50.00
Do. do. < 25.00
Fru Josefine Jensen, Haldden < 500.00
Fru Mathilde ? Berger, Vestfold < 15.00
H. Pettersen, Kornsjø < 100.00
Tilsammen kr. 1518.05

Kina.
STR. DORUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavensgt. 10. Oslo.
HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.
RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG
Rolf Engebretsen, Tiurveien 1, Ullevål Haveby, Oslo.
JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.
OLGA SCHULT:
Gerda Sivqveld, Rosenborgsgt. 1. Oslo.
ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Sørligt. 15, Oslo.
SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.
M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Misjons-Røsten, Sarpborg.
TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.
BERNHARD NILSEN:
Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 12, Bergen.
GUNHILD GUNDERSEN:
Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.
ASTA THUEN:
Edith Olsen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.
CHRISTOFA BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26 Bergen.
INGER FRELLUMSTAD:
Sliperimester Reiersen, Seivik, Sande i Vestfold.
AFRIKA.
INGRID LØKKEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILMA HERMANNSEN:
Ole Krogstad, Soll, Rællingen.
JENS GLITTENBERG:
R. Løkkholm, Møsterhamn.
Den Norske Kongemisjon.
ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
ARGENTINA.
BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Senstebø, Otterholdt, Ba.
INDIA.
ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Forsgrund.

Frk. Sivqveld
Plataugt. 3,
Rev. W. G. Andersen.
Til bedehuset i Stavanger er mottatt av O. og O. kr. G. Ivers

Helga Lundebø, Kina.
Innkomet til Lundebø, Mor Rygge, Hobøl Kr. Vener i Garder > En søster i Råde > Vener i Råde > En søster i Råde > Vennene på Logen, Moss > Vennene på Betania, Rygge > Vennefest hos Syver Utne > Hvorfor kvitteres med h lig takk. Moss 10—3—36. J. Lind, Mos

— Døren er åpen. Ja Gud lov, døren inn til Guds rike ennå åpen. Er du gått inn nem den åpne dør?

Der er dem som strør ut og får enn mer, og der er dem som holder tilbake mer, enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.
Ordspr. 11, 24.

DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.

Argentina.
BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Senstebø, Otterholdt, Ba.

India.
ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Forsgrund.

Finland.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.

Finland.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.

Finland.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.

Finland.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.

Finland.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.

Finland.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar I. vei 26, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kredittveien 1, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. S. vør.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydeleken, K. berg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Berntsen, Kvitelemark.
DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Tiurveien 12, Ullevål Haveby, Oslo.
FINNMARK.
DORTHEA KLEM, BORSELV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsgt.
KRISTIAN SKIPPERUD, Klustran, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Nesdal, Sydnessmug 6, gen.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Moss.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sør Audnedal pr. Mandal.
PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.
HANSINE NESPOSEN:
Constance Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Løvenskiold, Lilleaker pr. Oslo.
«Glommen» trykkeri, Sarpborg.